

RUINA - SPAȚIU AL EXPERIMENTULUI ARHITECTURAL / THE RUIN – SPACE FOR ARCHITECTURAL EXPERIMENT

Adrian Alexandru GHEORGHE

Stud. arh. / *Stud. arch.*

adrianalexandru_gheorghe@yahoo.com

Rezumat

Există o categorie aparte de construcții (fragmente, ruine sau clădiri nefuncționale), care pot reprezenta un prilej pentru a experimenta structuri, materiale, tehnici și concepte de abordare. În acest scop se pot folosi ruinele neclasate, dar care prezintă un interes arhitectural, sau monumentele istorice de categorie B, puternic afectate.

Voi prezenta succint trei exemple de clădiri, neclasate, actualmente în ruină sau dezafectate – Conacul Economu, Biserica Vladimiri și Biserica Vogna – toate de secol XIX, de pe raza comunei Goiești, Județul Dolj, care reprezintă oportunități de experimentare, cu detalieri pe cea din urmă, acolo unde, în cadrul unui proiect academic de an 5 am propus o structură de acoperire din lemn lamelar, metal și sticlă, ținând cont de particularitățile de relief și climatice. Această structură protejează ruina de intemperii și de vânturile dominante de pe direcția nord-sud, permite buna observare a detaliilor arhitecturale la toate nivelurile, printr-o rampă circulară, lăsând vizibilă silueta bisericii de pe principalul drum de acces – direcție perspectivă semnificativă – și creează un punct de observare printr-un turn-clopotniță.

Abstract

There is a specific type of constructions (fragments, ruins or nonfunctional buildings), that can represent an occasion for experimenting with structures, materials, techniques and approach concepts. For this one can use unclassified ruins, with some architectural interest, or historical monuments from category B, that have suffered significant damage.

I will very shortly present three examples of unclassified buildings, now ruins or nonfunctional – the Economu mansion, the church from Vladimiri and the church from Vogna – all from the 19th century, from the municipality of Goiești, Dolj county, that represent opportunities of experiment, detailing the last one, where, as part of a 5th year academic project, I proposed a protective structure from lamellar wood, metal and glass, taking the landscape and climate particularities into account. This structure protects the ruin from weather and main winds on the North-South direction, allows for good view of the architectural details at all levels, through a circular ramp, leaving the silhouette of the church visible from the main access road – significant view direction – and creates a high point for observation through a bell tower.

Am urmărit ca principiu de bază păstrarea ruinei în starea în care am identificat-o, așa cum este prezentă și în memoria colectivă și așa cum are pe ea semnele trecerii timpului și ale evenimentelor. Faptul că ruina – neclasată – este deja puternic afectată de trecerea timpului, are dimensiuni mici și nu prezintă particularități volumetrice excepționale, a permis o mare libertate de expresie a structurii experimentale, care și-a propus însă tratarea bisericii ca pe un monument din punct de vedere al non-intruzivității și reversibilității intervenției. Consider că, prin astfel de încercări, se pot găsi soluții și principii valabile și în situația unor monumente istorice clasate, de mai mare semnificație arhitecturală.

Cuvinte cheie: ruină, monument istoric, structură, experiment arhitectural, inovare

Pe parcursul unei experiențe practice de peste 12 ani în identificarea, salvarea și promovarea elementelor de patrimoniu cultural românesc, alături de membrii O.N.G. Alexis Project, am luat nemijlocit contact cu numeroase situri și monumente istorice, clasate ca atare, de cele mai multe ori în stare avansată de degradare, ignorate sau chiar în plin proces de distrugere intenționată. Pentru majoritatea, șansele de reabilitare sau integrare într-un circuit turistic/ științific sunt pur teoretice, pe fondul unei acute lipse de fonduri, preocupare și competență, atât instituțională cât și în sectorul privat. În spatele acestei prime linii de interes – la rândul ei divizată în monumente istorice de categorie B (interes local) și monumente istorice de categorie A (interes național) – se întinde domeniul vast al construcțiilor și siturilor neclasate, în principiu fie pentru că nu sunt cunoscute și nu există demersuri de evaluare și protejare fie pentru că, pur și simplu, nu prezintă elemente definitorii care să justifice un atare proces, chiar și la o observație empirică. Asupra acestora din urmă mai voi opri cu precădere în cele ce urmează. Pentru ele, soarta pare deja stabilită.

The main target was to keep the ruin in the condition it was first identified, as it is present in the collective memory and as it shows on it the signs of time and events passing by. The fact that the ruin – unclassified – is already strongly affected by the passing of time, has small dimensions and doesn't show exceptional volumetric particularities has allowed for a great freedom of expression of the experimental structure, that tried to treat the church as if it were a monument in terms of non-intrusion and reversibility of the intervention. I consider that, through such attempts, solutions and principles can be found, to apply them on classified historical monuments, of greater architectural significance.

Keywords: ruin, historical monument, structure, architectural experiment, innovation

From an experience of over 12 years in identifying, saving and promoting elements of Romanian cultural heritage, together with members of Alexis Project N.G.O., I was in direct contact with numerous historical sites and monuments, officially classified as such, most of the times in an advanced degradation state, ignored or in full process of intentional destruction. For most of them, the chances of rehabilitation or of integration in a touristic/ scientific circuit are only theoretical, due to an acute lack of funding, concern and competence, both institutional and private. Behind this first line of interest – also divided between historical monuments from category B (local interest) and historical monuments from category A (national interest) – lays the vast territory of the unclassified constructions and sites, mostly because either they are unknown and there are no actions of evaluation and protection, or because, plain and simple, they don't present the defining elements to justify such a process, even at an empirical observation. I shall concentrate on these ones in the following. For them, fate seems already settled.

Arhitectura este un domeniu în care inovația reprezintă una dintre pietrele de temelie. Fără de ea, în mod evident, am rămâne în urma dezvoltării tehnologiei din alte ramuri și, lucru de nepermis, am eșua în a deservi omul la cele mai înalte standarde ale vieții sale în epoca în care trăiește. Personal, consider inovația și educația ca subiecte puternic înrudite, menirea celei din urma fiind, desigur printre altele, să antreneze mintea să conceapă soluții noi, fie că ele se aplică unor probleme abia apărute sau unora de mult timp existente. Iată de ce, la Sesiunea științifică cu participare internațională „Educația în Arhitectură” (U.A.U.I.M., București, 20-21 mai 2015), am prezentat o ipoteză care să integreze atât fascinantul domeniu al istoriei de arhitectură, cât și pe cel al inovării sub aspect conceptual și tehnologic.

Concret, am propus să considerăm rămășițele materiale ale unei construcții – uneori mai aproape de stadiul de „clădire”, chiar dacă scoasă din uz, alteori redusă la vagi și interpretabile urme la nivel de „amprentă” – ca având un semnificativ (și din păcate aproape cu desăvârșire ignorat!) potențial expresiv. Pentru simplificare, să denumim aceste vestigii cu titlul generic de „ruină” și să precizăm din capul locului că vom considera doar pe acelea neclasate în Lista Monumentelor Istorice (actualizată anual). Desigur, există posibilitatea includerii ulterioare în studiu și a unor monumente istorice deja catalogate ca atare, în special cele de categorie B și în special cele în stare gravă de degradare, dar cum legislația și Carta de la Veneția (1964) obligă în aceste situații la o grijă mult mai mare și la restricții importante, le vom lasă deoparte, cel puțin pe moment. După cum precizăm și anterior, aceste ruine cu potențial au, în principiu, o conformație actuală care face dificilă, dacă nu și nefezabilă, intervenția de reabilitare. Cu toate acestea, ele nu sunt lipsite de semnificație și au, în memoria locului (genius loci), chiar rolul de simbol și păstrător

Architecture is a domain in which innovation represents one of the milestones. Without it, obviously, we would be falling behind the technological development in other fields and, what would be unforgivable, we would fail to serve the people at the highest standards of the lives of their times. I personally regard innovation and education as closely related subjects, the purpose of the latter being, among others, of course, to train the mind for conceiving new solutions, be them for problems that just appeared or for long existent ones. That is why, at the Scientific session with international participation “Education in architecture” (U.A.U.I.M., Bucharest, 20-21 May 2015), I have presented a hypothesis which integrates both the fascinating domain of architectural history and the one of conceptual and technological innovation.

I basically proposed to consider the material remains of a construction - sometimes closer to the status of “building”, even if out of service, other times reduced to vague and interpretable traces as “marks” – as having a significant (and, sadly, almost entirely ignored!) expressive potential. For simplification, let’s name this landmarks with the generic title of “ruins” and let’s clearly state right from the beginning that we will consider only those unclassified in the List of Historical Monuments (actualized). Of course, there is a possibility of a later inclusion in the study of some historical monuments already classified as such, especially those of B category and most of all those in severe state of degradation, but since the legislation and the Venice Charter (1964) oblige in such situation to much more care and important restrictions, we shall leave them aside, at least for the time being. As I already stated before, these ruins with potential have, in principle, a present conformation that makes difficult, if not even infeasible, rehabilitation intervention. Even so, they are not without signification and have, in the place memory (genius loci), even the role of symbol and keeper for the neighbouring community. The story/

pentru comunitatea din vecinătate. Povestea/legenda din spatele ruinei (sau a modului în care clădirea a devenit așa) poate fi relevantă, însăși prezența sa în forma actuală constituind un mesaj cu impact chiar și pentru cei care nu aparțin zonei imediat adiacente (de exemplu, ruina unei biserici care a ars din joaca unor copii capătă puterea de a avertiza și vorbește în mod direct fie despre greșeala și pedeapsă fie despre iertare; conacul dărăpănat al unei vechi familii de moșieri, de mult dispărută sau cu averea risipită acum cine mai știe pe unde amintește despre vânărea de vânt sau despre frumoasele vremuri de altă dată etc.). Din antiteza dintre șansele reduse de rezistență în timp a ruinei neclasate și valoarea ei locală de martor și reper rezultă nevoia comunitară de menținere și valorizare a ei o perioadă cât mai îndelungată, chiar cu alterarea ei formală parțială sau îmbogățind-o cu noi semnificații. Pentru ambele situații, inovarea în modul conceptual de abordare poate reprezenta soluția. Conștienți că, fără ajutor/intervenție ruina se va dezagrega oricum, mai devreme sau mai târziu, ne putem permite o mai mare libertate creativă decât am avea în mod uzual, cu atât mai mult cu cât degradările – datorate unei varietăți de factori, de la cei climatici, mecanici, seismici, structurali, până la cei umani intenționați sau pur accidentali – vin, practic, într-o infinitate de variante. Și, desigur, putem experimenta. În cadrul acestei prezentări aduc în atenție trei exemple de clădiri, momentan aflate în stadiul de ruină, neclasate, situate foarte aproape una de cealaltă (2-3 km), toate pe raza comunei Goiești, județul Dolj. Prima (Fig. 1) este reprezentată de Conacul Economu, care a aparținut juristului și omului politic Nicolae Economu și a fost ridicat la finalul secolului al XIX-lea. Un patruleter fără particularități stilistice deosebite, clădirea se afla într-o stare surprinzător de bună, fiind eligibilă chiar și pentru refacere completă, pentru că plafonul și șarpanta, ambele de lemn, deși distruse,

legend behind the ruin (or the way the building became so) can be relevant, even its presence in the actual state constituting a message with impact even on those that don't belong to the immediate adjacent area (for example, the ruin of a church that burned from a children play gets the power to warn and speaks directly about error and punishment or about forgiveness; the shabby-looking mansion of an old landlord family, long gone or with the fortune scattered now who knows where reminds of blowing in the wind or about the beautiful old times etc.)

From the antithesis between the reduced chances to withstand time of the unclassified ruin and its local value as witness and landmark results the community need for maintaining and valorise it for as long as possible, even with its partial formal alteration or enriching it with new significance. For both situations, the innovation in the conceptual way of approach can represent the solution. Knowing that, without help/ intervention the ruin will disintegrate anyway, sooner or later, we can allow ourselves a greater creative freedom than we'd normally have, especially since the degradations – due to a variety of factors, from those climatic, mechanic, seismic, structural, to the human ones, intentional or strictly accidental – come, basically, in an infinite number of ways. And, of course, we can experiment.

In this presentation I bring forward three examples of buildings, now in the state of ruin, unclassified, very close to one another (2-3 km), all in the Municipality of Goiesti, Dolj county. The first one (Fig. 1) is represented by the Economu Mansion, that belonged to the jurist and politician Nicolae Economu and was build at the end of the 19th century. A quadrilateral without special stylistic particularities, the building is in a surprisingly good shape, being eligible even for a full restoration, because the ceiling and roof, both of wood, although destroyed, can be reconstructed. From the experimental way of approach point of view that I propose, the ruin is

Fig. 1 Conacul Economu / *Economu Mansion*

Fig. 2 Biserica Vladimiri / *Vladimiri Church*

pot fi reconstruite. Din punct de vedere al modului experimental de abordare pe care îl propun, ruina se pretează acomodării unei instalații de tip organic, în contrast cu regularitatea formelor sale rectangulare și unei cromatice / iluminări vii.

Cea de-a doua (Fig. 2) este biserica din satul Vladimiri, datată în jurul anului 1820, un lăcaș de cult de plan dreptunghiular, cu dimensiuni aproximative de 5.5x12.5m, redusă în momentul de față la elementele verticale principale (pereți și stâlpi), fără arce, cupole sau bolți, prăbușite cu mult timp în urmă. Deși fracturată, urmare a alunecărilor de teren și expunerii îndelungate la intemperii, biserica ar putea fi încă protejată printr-o structură ultra-ușoară, de factură parametrică (pentru perfectă adaptare la „relieful” accidentat al zidurilor) sau pusă în valoare de o instalație artistic-arhitecturală. Cel mai probabil, o combinație a acestor doua tipuri de abordări ar constitui răspunsul potrivit. Cel de-al treilea exemplu constituie și cel pe care l-am ales pentru dezvoltarea unui proiect academic de design al unei „structuri speciale”, parte a Atelierului de Sinteză a Proiectării de Arhitectură, anul 5, sub îndrumarea Prof. Dr. Arh. Daniela Rădulescu Andronic și a echipei Domniei Sale (Lect. Dr. Arh. Marina Eugenia Mihăilă și Asist. Dr. Arh. Ștefan Valeriu Mihăilescu). Este vorba despre Biserica Vogna, datând, conform pisaniei, din anul 1824 (Fig. 3) și definibilă din punct de vedere arhitectural și istoric ca „sora” celei din Vladimiri. Deși inițial (2010) într-o stare avansată de degradare, colmatată de dărâmături și pământ, invadată de un arbore crescând în interior și tratată fără respect de către locuitorii din zonă (stână improvizată), aceasta a făcut obiectul unui acord între Primăria Goiești și O.N.G. Alexis Project, prin care acesta din urmă se obliga să o protejeze și reabiliteze prin mijloace proprii. Astfel mi-a devenit cunoscut și drag acest obiectiv în anii care au urmat, petrecând foarte mult timp alături de el și propulsându-l acum și în mediul academic de specialitate.

fit for an organic type installation, in contrast with the regularity of its rectangular shape and for a strong chromatic/ illumination.

The second one (Fig. 2) is the church from Vladimiri village, dated around the year 1820, a worship building of rectangular shape, with approximate dimensions of 5.5x12.5m, reduced at the moment to main vertical elements (walls and pillars), without arches, domes or vaults, long before collapsed. Although fractured, due to landslides and prolonged exposure to weather, the church could still be protected with a super-light parametric structure (for perfect adaptation to the rugged “terrain” of the walls) or highlighted by an artistic-architectural installation. Most likely, a combination of those two types of approach would constitute the right answer.

The third example is also the one that I have chosen for developing an academic project to design a “special structure”, part of the Synthesis of Architectural Design Studio, 5th year, under the guidance of Prof. Dr. Arch. Daniela Radulescu Andronic and her team (Lect. Dr. Arch. Marina Eugenia Mihăilă and Assist. Dr. Arch. Ștefan Valeriu Mihăilescu). It is the Vogna Church, dating, according to the inscription on the wall, from the year 1824 (Fig. 3) and definable from an architectural and historical point of view as the “sister” of Vladimiri Church. Although initially (2010) in an advanced degradation state, filed with rubble and soil, invaded by a tree growing inside and treated without respect by the people from the area (improvised animal sheepfold), it was the subject of an agreement between the Municipality of Goiesti and Alexis Project NGO, through which the latter engaged to protect and rehabilitate it with its own means. That is how this objective has become known and dear to me in the years to come, spending much time with it and making now its entrance into the specialty academic environment.

Fig. 3 Biserica Vogna, stare inițială (octombrie 2010) / *Vogna Church, initial state (October 2010)*

Fig. 4 Biserica Vogna, argument de păstrare/valorificare: 1., 2., 3. pictură murală cu aplicații 3D, 4. pisanie, 5. elemente de feronerie, ceramică, sticlă și chiar oase, 6. brâu decorativ / *Vogna Church, argument for keeping/capitalization: 1., 2., 3. mural painting with 3D applications, 4. inscription, 5. elements of metal, ceramics, glass and even bones, 6. decorative band*

Argumentele (Fig. 4) pentru a considera această ruină un spațiu cu potențial, dar mai ales unul care nu ar trebui lăsat să se piardă în mijlocul lucrărilor agricole (satul a dispărut pe cale naturală cu aproape un secol în urmă, lăsând ruina izolată pe o rază de cca. 2 km, pe o colină) sunt prezentate succint în materialul fotografic anexat : prezența unei picturi murale care, deși nu de o valoare deosebită, atestă modul de lucru al meșterilor locali la începuturile modernității, cu interesanta remarcă a folosirii stucului armat cu câlți din păr de capră pentru a sublinia tridimensional aureolele sfinților, pisania pe piatră sedimentară (sâgă), din ce în ce mai puternic afectată de intemperii, descoperirile de artefacte de metal, ceramică și sticlă și chiar rămășițe umane în interior și, nu în ultimul rând, valoarea arhitecturală intrinsecă, manifestată prin decorația specifică (brâu la soclu și centură în zimiți de ferăstrău).

Proiectul academic a primit numele de „HILL” („COLINA”, eng.), datorită amplasamentului pe o pantă lină a bisericii și a sentimentului teluric pe care îl dă ancorarea structurii, la rândul ei similară unui deal în miniatură, care protejează ruina. Conceptul (Fig. 5) înglobează acoperirea – atât cea de deasupra, cât și cea laterală – într-o construcție unitară, cu aspectul unui disc întreg, deformat spațial de forma arbitrară a zidurilor. Acesta își menține transparența prin dizolvarea într-o succesiune de 18 „coaste” transversale și 9 longitudinale, în interiorul cărora apare o pasarelă circulară, accesibilă de pe latura de sud și care se întoarce de la colțul de sud-est până deasupra accesului și chiar dincolo, la sud-vest, unde facilitează accesul într-un turn de observație - clopotniță ce străpunge anvelopa generală.

The arguments (Fig. 4) for considering this ruin a space with potential, but more than that one that mustn't be left to disappear in the middle of agricultural works (the village has vanished from natural reasons almost a century ago, leaving the ruin isolated on a radius of about 2 km, on a hill) are briefly presented in the attached photographic material: the presence of mural painting that, although not of a particular value, testifies the working methods of the local craftsmen at the beginning of modernity, with an interesting observation of using stucco armed with goat hair for tridimensional enhancement of the saints auras, the inscription on sedimentary rock (sandstone), more and more affected by the weather, the discoveries of metal, ceramic and glass artefacts and even human remains in interior and, last but not least, the implicit architectural value, manifested through the specific decoration. (base and upper band in jigsaw pattern).

The academic project got the name “HILL” because of the placement on a slow slope of the church and the telluric feeling that anchoring the structure, also similar to a miniature hill protecting the ruin, give. The concept (Fig. 5) embodies covering – both the one above and the lateral one – in a unitary construction, with the aspect of a full discus, spatially deformed by the arbitrary shape of the walls. This maintains its transparency through dissolving in a series of 18 transversal and 9 longitudinal “ribs”, inside of which there is a circular walk way, accessible from the south side that runs from the south-east corner until above the access and even beyond, to south-vest, where it secures access in an observation bell tower that breaks through the general layer.

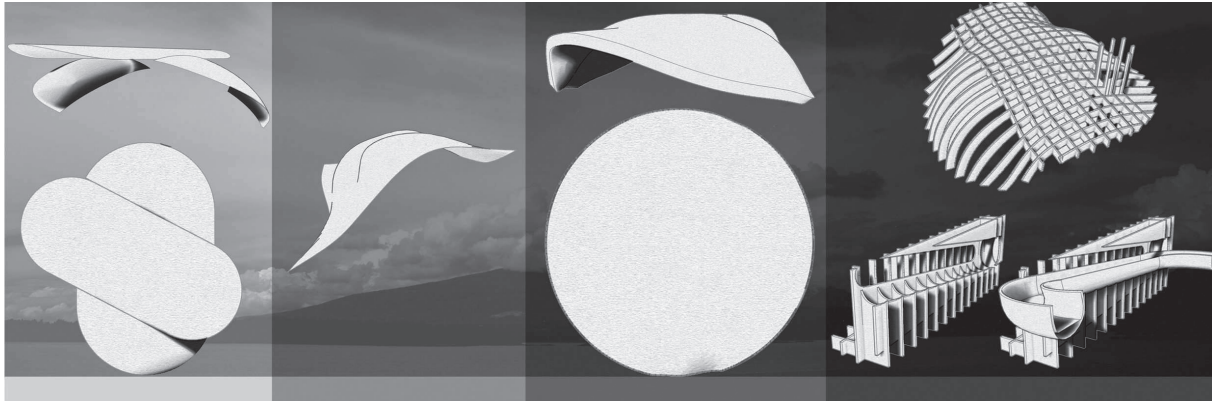

Fig. 5 „HILL”, Demers structural – etape și principii : acoperire, unitate, întreg, transparență / „HILL”, Structural speech - steps and principles, covering, unity, whole and transparence

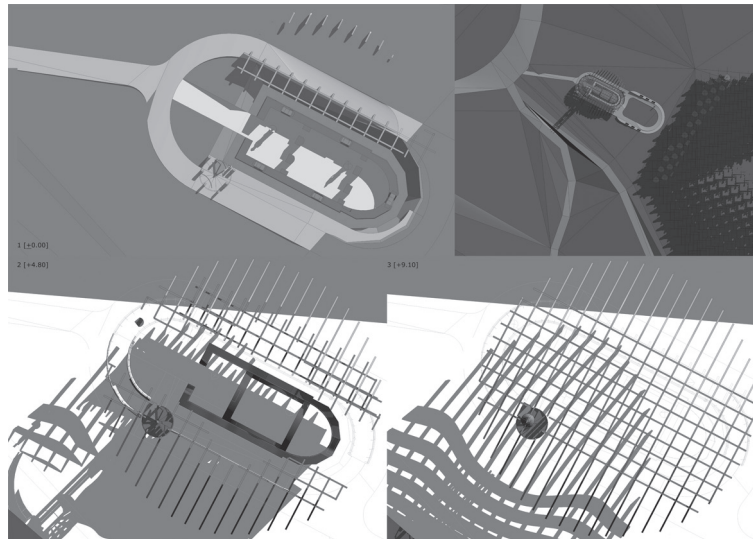

Fig. 6 Planuri (1. +0.00, 2. +4.80, 3. +9.10 și plan de situație) / Plans (1. +0.00, 2. +4.80, 3. +9.10 and site plan)

Cele trei planuri de nivel prezentate (Fig. 6) arată situația la nivelul de călcare actual în ruină (acesta corespunde cu nivelul istoric de călcare în biserică, descoperit în urma degajării a aproximativ 90-100 cm, aprox. 100 mc, de dărâmături, pământ vegetal, lemn carbonizat și gunoi de grajd), adică +0.00, la nivelul superior al zidurilor, în forma actuală, +4.80 și la nivelul superior de acces în turnul de observație - clopotniță, +9.10. Orientarea a fost aleasă astfel încât să protejeze cel mai bine ruina, vulnerabilă pe direcția dominantă a vântului (nord-sud). Prin folosirea unor lame lemnoase ample (secțiune de 20x90cm) se obține în proiecție un paravan aproape complet spre nord, cu spații care să lase vântul să treacă, fragmentat, pentru a nu acumula tensiuni pe structură, dar să împiedice fenomenul de troienire la baza zidurilor sau impactul direct, agresiv, al apelor meteorice asupra zidăriei. Planul de situație arată vecinătatea imediată a unei livezi, principalele drumuri de acces adiacente, precum și propunerea de amenajare peisajeră pentru zona cimitirului din spatele bisericii, spre vest, acolo unde, chiar în absența monumentelor funerare, se pot identifica în teren numeroase morminte, prin scufundarea locală a solului în ceea ce ar putea fi gropi de înhumare.

Elevațiile (Fig. 7) și secțiunile (Fig. 8) arată modul de relaționare a structurii experimentale de protecție și valorizare propuse cu ruina deja existentă și felul în care aceasta este învăluită de pasarelă. Forma și gabaritul acesteia au fost concepute astfel încât să permită accesul vizitatorilor pe ambele sensuri de mers, ascendent și descendent (1.20 m lățime minimă) și să le prezinte ruina cât mai de aproape posibil (90 cm distanță perpendiculară minimă între mâna curentă și zid), dar fără a permite atingerea ei directă și, deci, evitând astfel accidentele posibile, dar și agravarea degradărilor. Pentru o vizibilitate cât mai bună, dar și pentru a nu îngreuna excesiv, structural și vizual,

The three level plans presented (Fig. 6) show the situation at the floor level in the ruin (this corresponds to the historical step level in the ruin, uncovered after clearing about 90-100 cm, about 100 mc, of rubble, soil, charcoal and manure), which is +0.00, at the top of the walls, in the present shape, +4.80 and at the top of the access platform in the observation bell tower, +9.10. The orientation was chosen so that the ruin is best protected, vulnerable as it is on the dominant direction of the wind (north-south). Through the usage of simple wooden blades (20x90 cm in section), an almost complete screen is obtained in projection on the north side, with spaces that let the wind pass, fragmented, so as not to accumulate tensions on the structure, but also preventing the snow-drifting phenomenon at the base of the walls or the direct, aggressive impact of rain water on the walls. The site plan shows the immediate vicinity of an orchard, the main adjacent access roads and also the landscaping for the cemetery area behind the church, to the west, where, even in the absence of the funeral monuments, numerous graves can be identified, through the local sinking of the ground in what could be burial digs. The elevations (Fig. 7) and sections (Fig. 8) show the way in which the experimental structure for protection and highlighting relates to the existing ruin and the way in which this one is surrounded by the walk way. The form and size of this one were conceived so that it allows the flow of visit in both ways, ascending and descending (1.20 m minimum width) and presents the ruin as close as possible (90 cm minimum perpendicular distance between handrail and wall), but without allowing its direct touch and, so, avoiding possible accidents and also the aggravation of the degradations. For the best visibility, but also so as not to encumber excessively, structural and visual, the intervention proposed, the rail of the walk way is made of metal and closed with glass panels. Also, it can be observed how, integrated in the wooden structure, floats another one, much thinner, made of

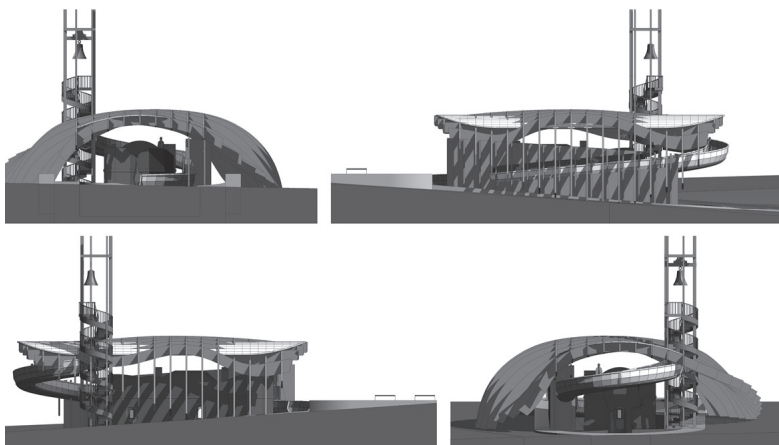

Fig. 7 Elevații (Est, Nord, Sud, Vest) /
Elevations (East, North, South, West)

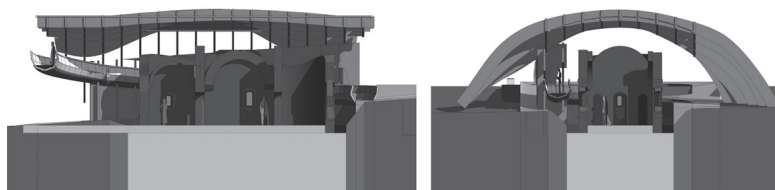

Fig. 8 Secțiuni (longitudinală și transversală) /
Sections (longitudinal and transversal)

intervenția propusă, balustrada pasarelei este metalică și închisă cu panouri de sticlă. De asemenea, se remarcă cum, integrată structurii de lemn, plutește o alta, mult mai subțire, metalică, ce susține acoperirea cu sticlă a edificiului. Se realizează astfel impermeabilitatea sa practică, prin menținerea interiorului uscat și dirijarea apelor meteorice, pe forma naturală rotunjită a acoperirii, către laterale.

Randările (Fig. 9 și Fig. 10) prezintă atât vederea de ansamblu și detaliu a propunerii, cât și atmosfera creată ca urmare a aplicării acestei structuri pe ruina deja existentă. Un loc aparte în noua estetică îl are jocul de

metal, which supports the glass of the edifice. So, impermeability is realized by maintaining the dryness of the interior and directing the rain water on the round natural shape of the cover, to the sides.

The renderings (Fig. 9 and Fig. 10) present the general view and the detailed one for the proposal, but also the atmosphere created after applying this structure on the existent ruin. A special place in the new aesthetics is reserved for the light play that the sun rays, filtered through the composing elements, create on the walls and the shadows that underline certain areas. Here it can be applied one of the objectives mentioned earlier,

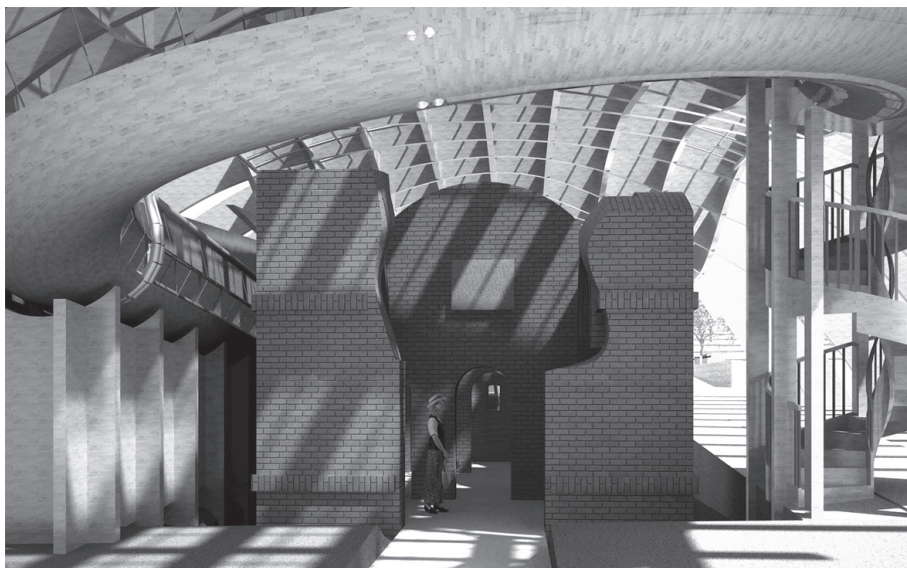

Fig. 9 Randări (ansamblu și detaliu alcătuire) / Renders (general and construction detail)

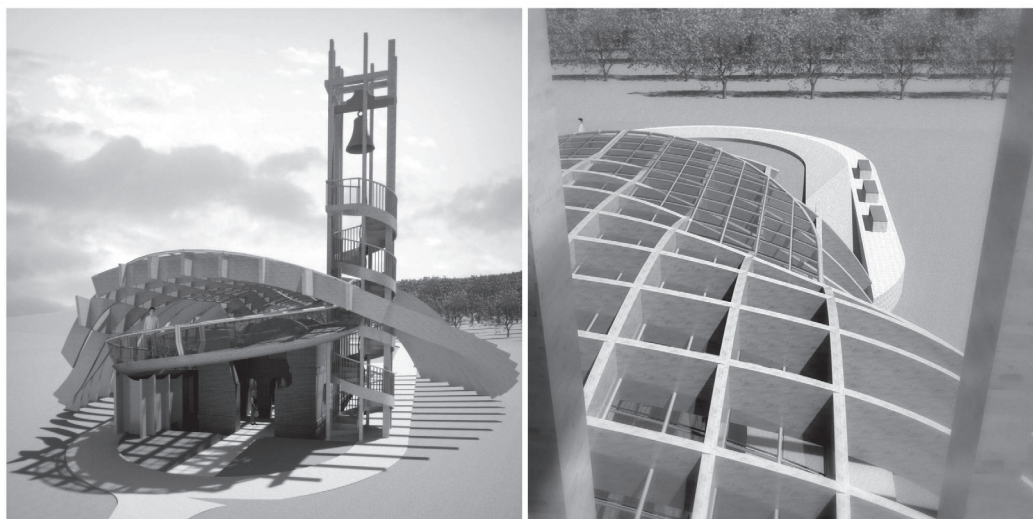

Fig. 10 Randare acces / Access rendering

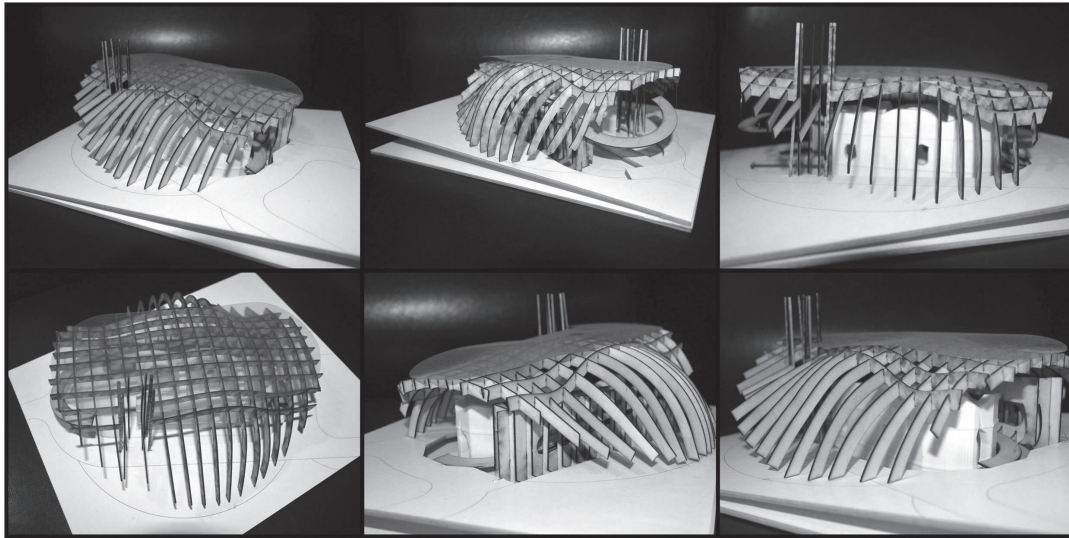

Fig. 11 Machetă (print 3D + furnir mesteacăn + mousse alb) / Scale model (3D print + birch veneer + white foam)

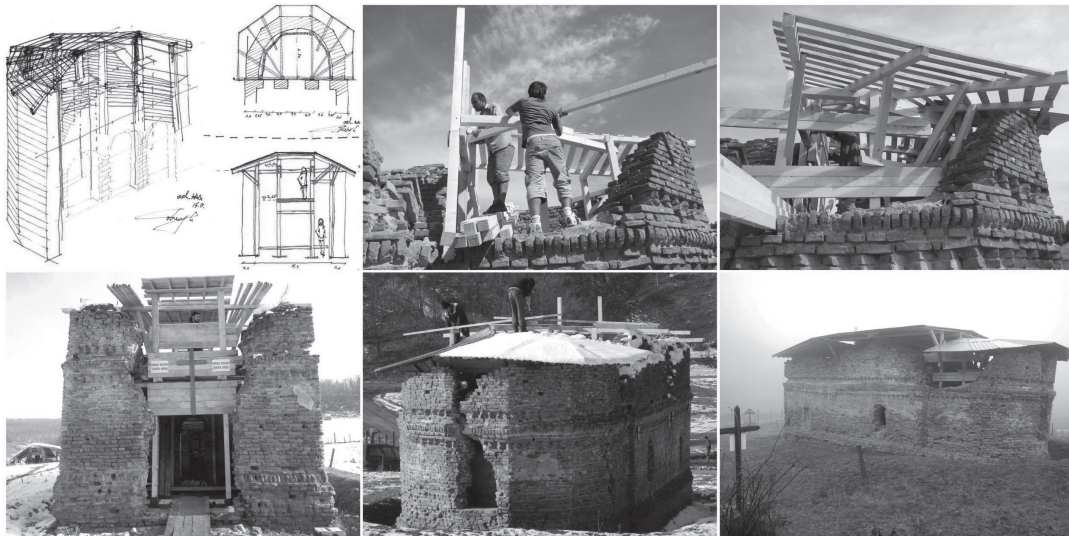

Fig. 12 Proiect (schițe personale) și realizare efectivă (2012-2013) a unei structuri provizorii de protecție autoportante cu finanțare privată, inițiativă O.N.G. Alexis Project / Project (personal sketches) and effective realization (2012-2013) of a temporary self-supporting protection structure, with private financing, initiated by Alexis Project NGO

lumină pe care razele filtrate printre elementele componente îl realizează pe ziduri și umbrele care subliniază anumite zone. Aici se poate aplica unul dintre dezideratele menționate anterior, anume acela de a investi obiectul intervenției cu noi semnificații care, fără a-i altera mesajul inițial, îl fac să ofere o experiență mai complexă și deci mai interesantă vizitatorului sau utilizatorului.

Macheta prezentată în Fig. 11 a fost una dintre cele mai expresive mijloace de ilustrare a demersului academic arhitectural, întrucât permite vizualizarea tridimensională a obiectului din orice unghi. Biserica Vogna a fost întâi modelată 3D, folosind softul Autodesk Revit, iar structura intervenției a fost modelată utilizând McNeel Rhinoceros. Ulterior, s-a putut realiza un model printat 3D din plastic alb, scara 1:100, iar coastele au fost decupate prin tăiere cu laser din furnir de mesteacăn. Site-ul a fost realizat din două plăci de mousse alb, cea superioară înclinată pentru a sugera declivitatea terenului.

În final, doresc să prezint și versiunea de structură provizorie de protecție concepută și realizată de către O.N.G. Alexis Project, al cărei vice-președinte sunt, pentru că, în afara cadrului academic și al proiectelor teoretice cu mai multă sau mai puțină acoperire, există o lume întreagă ale cărei probleme trebuie rezolvate, cu constrângeri financiare grave, cu resurse umane imperfecte și în condiții departe de idealul desenului. Și acesta e rolul nostru.

that of enriching the object of the intervention with new signification, without altering the initial message, that make it offer a more complex and therefore more interesting experience to the visitor.

The scale model presented in Fig. 11 was one of the most expressive means of illustrating the academic architectural gesture, because it allows the tridimensional visualization of the objective from any angle. The Vogna church was first 3D modeled, using the Autodesk Revit software, and the structure of the intervention was modelled using McNeel Rhinoceros. After that, a 3D printed model was possible from white plastic, 1:100 scale, and the ribs were laser cut from birch veneer. The site was realized from two white foam plates, the superior one inclined to suggest the slope of the terrain.

Finally, I would like to present also the version of a temporary protection structure conceived and realized by Alexis Project NGO, whose vice-president I am, because, outside the academic frame and the theoretic projects with more or less substance, there is a whole world whose problems need to be solved, with serious financial constraints, with imperfect human resources and in conditions far from the ideal of the drawing. And this is our role.